

S ä l l s k a p e t
Tore Kurlbergs vänner

Medlemsblad nr 1
Januari 2004

Ordföranden "tar ton"

När Sällskapet Tore Kurlbergs vänner bildades den 9 februari 2003 fick jag förtroendet att vara dess förste ordförande. Ändamålet med detta sällskap är att bevara minnet av konstnären Tore Kurlberg, som gick bort 1998.

Tore Kurlbergs konstnärskap under drygt ett halvt sekel var huvudsakligen knutet till Tjörn, i så motto att Han under hela sitt verksamma liv hade hemmet i Skärhamn som sin bas. Hans konstnärskap är emellertid på intet sätt provinsialt, utan har i rikt mått fått influenser av, och deltagit i utvecklingen av måleriet under sista hälften av 1900-talet.

Vi har upplevt att Tore Kurlbergs måleri inte fått den plats det förtjänar nationellt och internationellt, och vill därför verka för ett ökat intresse.

Det är därför med stor glädje vi konstaterar att det första verksamhetsåret för sällskapet varit en stor framgång, med möjligheter att på olika sätt aktualisera Tore Kurlbergs konst, och med anslutning av ett stort antal medlemmar såväl från Tjörn som från andra delar av landet.

Claes-Göran Löfdahl

Sällskapet Tore Kurlbergs vänner bildades 9 februari 2003 med målsättningen att verka för bevarandet av minnet efter Tore Kurlberg, och vid det konstituerande sammanträdet utsågs följande styrelse för det första verksamhetsåret:

Claes-Göran Löfdahl, ordförande
Margareta Olofsson, vice ordförande
Mona Nestorson, sekreterare
Siv Eriksson, kassör
Eva Bertilsson-Styvén, ledamot
Karl-Erik Brorsson, ledamot
Anne-Gretha Ericsson, ledamot

Vid styrelsens möten har Gösta Johansson, Per-Arne Kurlberg och Pelle Stavfeldt adjungerats i egenskap av styrelsemedlemmar i "Stiftelsen Tore Kurlbergs Minnesfond" och "Stiftelsen Tore Kurlbergs bevarade konstskatt".

Styrelsen samlad i januari 2004 framför en målning av Tore Kurlberg. Fr. v. Mona Nestorson, Eva Bertilsson Styvén, Siv Eriksson, Margareta Olofsson, Anne-Gretha Ericsson, Karl-Erik Brorsson, Claes-Göran Löfdahl, Pelle Stavfeldt

STIFTELSE OCH SÄLLSKAP - hur hänger det ihop?

Det finns idag två stiftelser samt ett sällskap, som innehåller Tore Kurlbergs namn. För den oinvidige kan detta skapa en del förvirring, och därför vill vi försöka förtydliga begreppen med följande:

Stiftelsen Tore och Märta Kurlbergs Minnesfond

Bildades i augusti 1999 av Märta Kurlberg. Minnesfondens uppgift är att dela ut stipendier till yrkesverksamma konstnärer i kommunerna: Tjörn, Stenungsund, Orust, Kungälv och Uddevalla. De första åren delades enbart penningstipendier ut, men sedan 2003 är ett penningstipendium förknippat med en månads vistelse i den franska orten Grez-sur-Loing. Keramiker Mariann Gunnemark kommer att tilldelas 2004 års stipendium.

Stiftelsen Tore Kurlbergs Efterlämnade Konstskatt

Bildades i juli 2003 av Märta Kurlberg. Konstskatten förvaltar tre hundra verk av Tore Kurlberg, och dess uppgift är att bl.a. göra konstnären Tore Kurlberg känd för en större konstitresserad allmänhet. Under sommaren 2003 arrangerade Konstskatten en stor utställning i Skärhamn. I framtiden planeras förutom fler utställningar även utgivning av publikationer om Tore Kurlberg.

Sällskapet Tore Kurlbergs Vänner

Bildades i februari 2003 av ett antal personer, som under åren varit intresserade av Tore Kurlbergs konst. Syftet med denna ideella förening är att genom olika aktiviteter värda och levandegöra arvet efter Tore Kurlberg. Varje konstitresserad person, som ställer upp på detta sällskapets grundsyfte, äger rätt att bli medlem. Drygt ett hundratal personer är idag medlemmar i sällskapet.

Utdrag ur verksamhetsberättelse - Sommarens utställning

Sällskapet bidrog med organisationshjälp och vaktande av utställningen som arrangerades i samarbete med Minnesfonds-, och konstskattsstiftelserna. Ett stort antal verk av Tore Kurlberg presenterades, med exempel från olika tidsepoker av hans skapande. Utställningen bevistades av ca. 1200 personer, och rönte stor uppskattning. Även den lokala pressen presenterade utställningen. Ett förhållandevis stort antal tavlor såldes.

Under utställningen ordnades två föreläsningkvällar, och sällskapet ansvarade för en av dess kvällar, då Pelle Stavfeldt föreläste om "Tore Kurlberg i konsten" och också musicerade på piano. Minnesfonden anordnade också en föreläsningkväll då Pelle Stavfeldt föreläste om "Tjörnkonstnärer", och Claes-Göran Löfdahl och Bengt Bergman underhöll med fiol- och pianomusik.

Pelle Stavfeldt i
föreläsartagen
under
kvällsföredrag vid
Tore Kurlberg-
utställningen

Sällskapets framtidsplaner

Det är viktigt att medlemmarna i framtiden känner sig involverade i olika aktiviteter, och därför planerar vi att under sommaren 2004 ordna ett *möte med föreläsning* och konstvisning, där Pelle Stavfeldt har lovat att föreläsa på sitt sedvanligt inspirerande sätt.

Arbetet med *dokumentationen av Tore Kurlberg* kommer att fortsätta, och målsättningen för styrelsen är att till slutet av år 2004 kunna ha material för en skrift om Tore Kurlberg. Stiftelserna har ju också genomfört ett arbete att dokumentera samtliga målningar av Tore Kurlberg, vilket skulle kunna var ett underlag till en framtida katalog över hans verk. En sådan katalog kan också kombineras med olika personers bedömningar av Tore Kurlbergs måleri, och i det sammanhanget kan kanske kontakter med olika konstutövare ytterligare fördjupas.

Under 2004 kommer också de fortsatta diskussionerna med olika konstintressenter på Tjörn och inom dess grannkommuner att fortsätta med inriktning på någon form av *konstfestival på Tjörn under 2005*, då 150-årsminnet av Karl Nordström firas. Detta är en utomordentligt god möjlighet att även presentera senare års måleri på Tjörn, och då kommer givetvis Tore Kurlbergs verk att kunna få en framskjuten plats.

Sällskapet kommer också att understödja stipendieverksamheten inom Minnesfonden, och kommer att delta i allas aktiviteter, som syftar till att sprida Tore Kurlbergs konst även i miljöer utanför Tjörn, såväl nationellt som internationellt.

Mina minnen av Tore Kurlberg – intervju med Elsa Kristensson, Tores kusin

”Under vår barndom hände det att min mor tog några av barnen med sig och gick från Rönnäng till Skärhamn för att hälsa på sin enda syster, Alma, som bodde i Skärhamn. Där lekte vi med våra kusiner och en av dem var Tore, som var två år yngre än jag.

Under tiden från början av 40-talet, då Tore bodde i Göteborg talade vi ofta om vår barndom och uppväxt. Tore var då en sanningssökare och individualist, som sökte sin väg.

Vi löste världsproblem, som man brukar i ungdomen, men vi talade också om vår bakgrund med förmåner och belastning. Den fråga vi ofta ställde var – hur skapar man en egen syn, ett eget omdöme, hur mycket egen erfarenhet behövs? Tore sa vid ett tillfälle ungefär så här: ”Man måste ner i bottenläget. Därifrån bygga upp sitt eget.”

Ett stående uttryck som vi, några av Tores vänner, hade var: ”Man ska aldrig gräma sig – sa Tore”. Det kom från ett samtal vi hade om hur vi upplevde våra misstag och viktigt det är att gå vidare.

Åren gick och vi återvände till Tjörn. Vänskapen fortsatte, och en gång talade vi om våra verkliga behov. Då förklarade Tore: ”För mig är bilens uppgift att forsla min lekamen”.

Ibland kom de existentiella frågorna på tal. Jag var troende och Tore en sanningssökare. Vi diskuterade mycket och en gång nämnde jag att jag hade en känsla av att ”någon höll mig i handen”. Tore sa då: ”Håll fast vid det”. Jag blir fortfarande glad när jag tänker på det.

Till sist min subjektiva uppfattning: Tore, såsom de flesta av oss uppskattade att bli bekräftad. Kanske hade han för stora krav på sig själv? Kanske ville han inte bli känd – men bekräftad.

Kallelse

”Sällskapet Tore Kurlbergs vänner” håller årsmöte lördagen 28 februari 2004 kl. 15.00 i Församlingshemmet, Skärhamns kyrka.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar

Käseri om Tore Kurlberg och hans konstnärsvänner Claes-Göran Löfdahl

Utlottningsav denna tavla målad av Tore Kurlberg

